

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 16:05

Jørgen Poulsen (RV):

Det forstår vi godt, men det er vel stadig væk sådan, at Danmark kan bestemme i Danmark. Og der er det, jeg mangler at høre andet, end at der forestår nogle finanslovforhandlinger om de her ting.

Jeg vil da mindes, dengang man skar ulandshjælpen ned her i landet. Da var hr. Karsten Lauritzen's parti meget optaget af, at man fastholdt det nominelle beløb. Det ville stadig væk blive stigende, og det står vist endda i alle løfter fra den danske regering, at det fortsat ville stige, men det er jo ikke ligefrem det, vi hører her. Jeg synes bare, hvad som gælder forlæns også må gælde baglæns, og derfor ville jeg gerne høre helt klart, at hr. Karsten Lauritzen ville sikre i hvert fald at gå efter, at vi fortsat havde et stigende nominelt beløb.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:05

Karsten Lauritzen (V):

Som jeg har svaret tidligere, er det her jo ikke en finanslovdebat, og jeg er ikke finansordfører, og de udviklingsbistandsordførere, der er til stede i salen, kan jo heller ikke redegøre for, hvad man præcis vil i deres parti i de kommende finanslovforhandlinger.

Det, jeg kan sige, er, at regeringen vil leve op til det, som der står i regeringsgrundlaget. Jeg tror også, at vi, når vi ser den konkrete udmøntning af udviklingsbistanden i 2010, vil se, at en større del af den samlede ramme, der er, går til at løse nogle af de mange problemer, som der er, og som er en videre komplikation af den økonomisk, finansielle situation, som Danmark står i. Og jeg er også overbevist om, at vi om et år, når finanslovforhandlingerne er overstået, fortsat vil kunne få ros fra Bono fra U2 for at være et af de lande, der lever op til vores forpligtelser, for det gør vi.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. Mogens Lykketoft som ordfører.

(Ordfører)

Mogens Lykketoft (S):

Kl. 16:06

Det her årtusind startede jo flot med årtusinddeklarationen om udviklingsmålene, og det er selvfølgelig dybt nedslående at kunne konstatere og i bred enighed erkende, at det, der sker lige nu, er, at vi fjerner os fra udsigten til at nå disse mål – de mål, der var så stor enighed om, og som fremtrædende økonomer som Jeffrey Sachs jo forklarede os vi kunne nå med de forpligtelser, vi påtog os, til at øge udviklingsbistanden. Der er meget langt til bare at nå 2010-målene, ministeren var inde på det, det er et sted mellem 20 og 30 mia. dollar, der mangler i det regnestykke allerede næste år, og det skal så ses i sammenhæng med en verden, hvor rammebetingelserne er dramatisk forringet, og hvor udviklingslandene mister investeringer, mister handel, mister turisme, mister indtægter fra deres borgere i udlandet og rammes af en fødevarekrise og skal leve op til at bidrage også til at løse de globale klimaproblemer – det, som blev nævnt for et øjeblik siden som sammenfaldet af kriser.

Som flere allerede har været inde på, er vi nødt til ikke bare at sige, at andre skal gøre mere, men også at generobre og forstærke Danmarks placering som foregangslandet, der moralsk og politisk gør det, som vi vil have de andre til at gøre – og gør det godt og vel. Det er vi nødt til, for det er sådan, at den krise, der giver os budgetproblemer, der giver os arbejdsløshed, slår folk ihjel i millionvis i andre dele af verden. Derfor mener jeg ikke, at det er ligegyldigt, hvad tallene er, som hr. Karsten Lauritzen stod og sagde heroppe – i modsætning til, hvad han sagde i sin tid som VU-formand. Det er vigtigt, at Danmark faktisk sætter tal på regeringens løfte om at øge andelen af nationalproduktet, vi vil anvende til ulandsbistand, og gør det netop nu og gør det netop i den her sammenhæng og gør det massivt i den multifacetterede krise, vi slås med.

Jeg giver egentlig ikke så frygtelig meget for den der undskyldning om, at vi vil se på, at vi bruger pengene rigtigt, og at det er vigtigere, hvordan vi bruger pengene, end at vi bruger flere penge. Nej, begge dele er vigtige. Det er utrolig vigtigt, at vi anvender vores ulandsbistand så effektivt som muligt. Jeg er langt fra overbevist om, at regeringens planer på privatsektormrådet er en mere effektiv anvendelse af pengene, men det er vigtigt, og jeg har ikke mødt nogen, der ikke mente, det var vigtigt, men i forhold til summen af kriser, vi skal håndtere, er det at løfte